

Sygn. akt VII Ua 30/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk (spr.)

Sędziowie: SO Włodzimierz Czechowicz

SO Renata Gąsior

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Olszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2017 r. w Warszawie

sprawy z wniosku I. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o zasiłek chorobowy i zwrot nienależnie wypłaconego zasiłku

z udziałem zainteresowanego M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwa (...) w W.

na skutek apelacji wniesionej przez I. B.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 października 2016 roku sygn. akt VI U 328/14

oddala apelację.

SSO Włodzimierz Czechowicz SSO Marcin Graczyk SSO Renata Gąsior

Sygn. akt VII Ua 30/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 października 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie I. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 22 lipca 2014 r., znak: (...), odmawiającej przyznania na jej rzecz prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia 25 czerwca 2014 r. oraz za okres dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy, a nadto zobowiązującej płatnika składek(...) do zwrotu nienależnie wypłaconego odwołującej zasiłku chorobowego za wskazany powyżej okres czasu w kwocie 5.660,46 zł wraz z odsetkami w kwocie 103,31 zł.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

Decyzją z dnia 15 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., nr (...), na podstawie art. 83 ust. 1 pkt.1 w zw. z art.68 ust.1.pkt.1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie

z art.300 kodeksu pracy w zw. z art. 83 § 1 k.c. stwierdził, że I. B., jako pracownik u płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 20 stycznia 2014 r.

Od powyższej decyzji I. B. wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Od dnia 3 marca 2014 r. I. B. była niezdolna do pracy.

Decyzją z dnia 22 lipca 2014 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. odmówił odwołującej przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia 25 czerwca 2014 r. oraz za okres dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy, a nadto zobowiązał płatnika składek (...) do zwrotu nienależnie wypłaconego odwołującej się I. B. zasiłku chorobowego za okres od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia 25 czerwca 2014 r. w kwocie 5.660,46 zł wraz z odsetkami w kwocie 103,31 zł. W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy podniósł, że I. B. nie podlega ubezpieczeniu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) za okres wymieniony w zaskarżonej decyzji, a płatnik składek został zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconych zasiłków wraz z odsetkami.

W dniu 22 lipca 2014 r. I. B. urodziła córkę A..

Decyzją z dnia 3 października 2014 r., znak: (...), pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 czerwca 2014 r. do dnia 21 lipca 2014 r. oraz do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 22 lipca 2014 r. do dnia 20 lipca 2015 r. W uzasadnieniu ww. decyzji organ rentowy wskazał, że zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego a zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w trakcie urlopu wychowawczego urodziła dziecko. I. B. urodziła dziecko w dniu 22 lipca 2014 r., jednak z posiadanej dokumentacji wynika, że od dnia 20 stycznia 2014 r. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu.

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie o sygn. akt VII U 1692/14 zawiesił postępowanie w sprawie z odwołania I. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziału w W. z dnia 15 lipca 2014 r., stwierdzającej, że nie podlega ona od dnia 20 stycznia 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek (...) w W. na podstawie art. 177 § 1 pkt.5 k.p.c.

Postanowieniem wydanym w dniu 18 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie umorzył postępowanie w sprawie z odwołania I. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziału w W. z dnia 15 lipca 2014 r., stwierdzającej, że nie podlega ona od dnia 20 stycznia 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) w W. . Postanowienie z dnia 18 grudnia 2015 r. uprawomocniło się z dniem 31 stycznia 2016 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, w tym w aktach sprawy połączonej o sygn. akt VI U 433/14 oraz w aktach rentowych. Autentyczności i treści ww. dokumentów nie kwestionowała żadna ze stron, toteż Sąd I instancji uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy w sprawie.

Przechodząc do rozważań nad zasadnością odwołania, Sąd I instancji w pierwszej kolejności wskazał, że kwestię uprawnień do zasiłku chorobowego reguluje ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Z art. 1 ww. ustawy wynika, że świadczenia, o których mowa w ustawie, przysługują tylko osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa, określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej konkretyzuje, że zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Natomiast art. 29 ust. 1 pkt. 1 ustawy

zasiłkowej stanowi, że zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko. Sąd Rejonowy podkreślił, iż zgodnie z ust. 5 ostatnio przytoczonego przepisu, w brzmieniu obowiązującym w spornym okresie czasu, zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy, jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego, z zastrzeżeniem ust. 6.

Sąd Rejonowy podniósł, że zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego rekompensującym zarobek utracony przez ubezpieczonego wskutek jego niezdolności do pracy spowodowanej chorobą. Z kolei zasiłek macierzyński jest świadczeniem, którego zadaniem jest zapewnienie środków utrzymania w miejsce utraconych zarobków z powodu powstrzymania się od pracy w związku z przyjściem na świat dziecka i koniecznością jego pielęgnacji przez pierwsze miesiące życia. Warunkiem uzyskania zasiłku macierzyńskiego jest podleganie ubezpieczeniu chorobowemu lub przebywanie na urlopie wychowawczym.

Sąd I instancji podkreślił, że w realiach rozpoznawanej sprawy kwestia podlegania ubezpieczeniu społecznemu rozstrzygnięta została przez organ rentowy decyzją z dnia 15 lipca 2014 r., nr: (...). Organ rentowy uznał, że odwołująca nie podlega ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 20 stycznia 2014 r. Decyzja została przez odwołującą zaskarżona w prawem przewidzianym terminie i stała się przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie, VII Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Decyzja organu rentowego, pomimo, że nieprawomocna, stanowiła podstawę do wydania przez organ rentowy zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji z dnia 22 lipca 2014 r., znak: (...), odmawiającej ubezpieczonej przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia 25 czerwca 2014 r. oraz decyzji z dnia 3 października 2014 r., znak: (...), odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 czerwca 2014 r. do dnia 21 lipca 2014 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 22 lipca 2014 r. do dnia 20 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie umarzając postępowanie w sprawie z odwołania I. B. od decyzji uznającej, że nie podlega ona ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu tym samym przesądził, że decyzja organu rentowego z dnia 15 lipca 2014 r., nr: (...) stała się ostateczna i prawomocna.

Sąd Rejonowy nadmienił także, że doktryna prawa administracyjnego wyróżnia pojęcie decyzji ostatecznej i decyzji prawomocnej. Obecnie pojęcie decyzji ostatecznej wynika z art. 16 § 1 k.p.a. zgodnie, z którym są to decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji ani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Mogą to być więc decyzje organu II instancji, a także te decyzje organu I instancji, od których minął termin wniesienia odwołania lub odwołanie, czy wniosek nie przysługiwały na mocy przepisów szczególnych. Decyzjom tym przypisuje się cechę trwałości, przez którą rozumie się stabilność ich stosunków prawnych. Skutki trwałości wiąże się z domniemaniem ważności decyzji, ich mocą obowiązującą, dopuszczalnością uchylecia lub zmiany, stwierdzenia nieważności lub wznowienia tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych oraz przmiotem wykonalności. Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiera natomiast wystarczającej definicji decyzji prawomocnej, chociaż wprowadza jej pojęcie w art. 269 k.p.a., zgodnie z którym decyzje określone w innych przepisach prawnych, jako prawomocne uważa się za ostateczne, chyba że z przepisów tych wynika, że dotyczą one takiej decyzji, która została utrzymana w mocy w postępowaniu sądowym bądź też nie została zaskarżona w tym postępowaniu z powodu upływu terminu do wniesienia skargi. Decyzje prawomocne to zatem takie decyzje, które zostały utrzymane w mocy w postępowaniu sądowym (z uwagi na obecne rozwiązania organizacyjne należy rozumieć przez to głównie sądy administracyjne), a więc od których skargę oddalono czy odrzucono, a także takie, które nie zostały zaskarżone w tym postępowaniu bądź z uwagi na brak kontroli sądowej, bądź upływ terminu.

Na tej podstawie Sąd Rejonowy uznał, że odwołująca nie zaskarżyła skutecznie decyzji organu rentowego dnia 15 lipca 2014 r. w drodze prawem przewidzianych środków zaskarżenia decyzji administracyjnej, a tym samym decyzja ta stała się prawomocna. W odwołująca nie posiadała statusu ubezpieczonej, uprawniającej ją do otrzymania zasiłku chorobowego oraz zasiłku macierzyńskiego, zgodnie z art. 6 ust. 1 i art. 29 ustawy zasiłkowej.

Z tych też względów, Sąd Rejonowy uznał odwołanie za bezzasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o jego oddaleniu.

Apelację od powyższego orzeczenia wniosła ubezpieczona I. B., zaskarżając powyższy wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca podniosła, że od dnia 20 stycznia 2014 r. była zatrudniona w firmie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 2.400,00 zł. W dniu 29 stycznia 2014 r. pracodawca z tytułu powyższego zatrudnienia zgłosił ją do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i w tym zakresie składał deklaracje do ZUS i odprowadzał należne składki. Podkreśliła, że ww. składki były odprowadzane w czasie jej zdolności do pracy w miesiącach: styczeń, luty i marzec 2014 r., a więc w okresie minimalnego nieprzerwanego zatrudnienia, co uprawnia ją do nabycia prawa do zasiłku chorobowego i macierzyńskiego. Podniosła, że od dnia 3 marca 2014 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą, która była dla niej dużym zaskoczeniem. W związku z faktem, że ciąża była od początku zagrożona, lekarz uznał, że praca w tej sytuacji jest zabroniona. Do czasu porodu, a więc do dnia 22 lipca 2014 r. przebywała więc na zwolnieniu lekarskim, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłacał na jej rzecz zasiłek chorobowy, potwierdzając tym samym poprawność stosunku pracy zgodnie z obowiązującą ustawą. Odwołująca oświadczyła, że jestem pełnoprawnym pracownikiem zatrudnionym na czas nieokreślony na podstawie umowy o pracę u ww. płatnika składek, a po zakończeniu urlopu wychowawczego, na którym obecnie przebywa powróci do pracy na dotychczasowe stanowisko. Wskazała, iż z uwagi na trudną sytuacją materialną rodziny, praca jest jej niezbędna celem zapewnienia źródła utrzymania. Podnosząc powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 22 lipca 2014 r., znak: (...), poprzez przyznanie na jej rzecz prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia 25 czerwca 2014 r. oraz za okres dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy (apelacja k. 86-88).

Mając na uwadze ustalenia dokonane w toku postępowania dowodowego przed Sądem I instancji, Sąd Okręgowy rozpoznając apelację ubezpieczonej zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej I. B. jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy poczynił w niniejszej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne. Dokonana zaś ocena prawna nie nasuwa zastrzeżeń, co do właściwej wykładni przepisów prawa oraz ich prawidłowego zastosowania. Wobec tego zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w niniejszym uzasadnieniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1997 r., wydane w sprawie o sygn. II UKN 61/97 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., wydany w sprawie o sygn. PKN 339/98).

Sąd II instancji związany jest zarzutami zawartymi w apelacji. Związanie zarzutami apelacyjnymi oznacza, że uwzględnienie apelacji możliwe jest jedynie w oparciu o zarzuty powołane przez stronę skarżącą. Zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., wydanej w sprawie sygn. akt III CZP 49/07, Sąd II instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego, wiążą go natomiast zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego.

W kontekście zgłoszonych zarzutów stwierdzić należy, że spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do wykładni przepisów prawa materialnego. Sąd Okręgowy zważył, że zarzuty apelacyjne skarżącej koncentrowały się na kwestii prawidłowego zastosowania przez Sąd Rejonowy przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 372 z późn. zm.).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy, rozpatrywał odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 22 lipca 2014 r., znak: (...), odmawiającej przyznania na rzecz ubezpieczonej I. B. przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia 25 czerwca 2014 r. oraz za okres dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy, a nadto zobowiązującej płatnika składek (...) do zwrotu

nienależnie wypłaconego odwołującej zasiłku chorobowego za wskazany powyżej okres czasu w kwocie 5.660,46 zł wraz z odsetkami w kwocie 103,31 zł. Organ rentowy w swojej decyzji oparł się na stwierdzeniu, że ubezpieczona nie podlega ubezpieczeniom społecznym pracowników z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) z siedzibą w W.. W tym miejscu wskazać należy, że niezależnie od toczącej się sprawy w Sądzie Rejonowym, w Sądzie Okręgowym toczyła się druga sprawa dotycząca podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym, natomiast sprawa w Sądzie Rejonowym została zawieszona do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Okręgowy. Sprawa dotycząca podlegania ubezpieczeniom społecznym zakończyła się postanowieniem o umorzeniu postępowania z uwagi na niestawiennictwo stron zgodnie z art. 177 § 1 pkt. 5 k.p.c. Odwołująca na niniejsze postanowienie nie wniosła zażalenia, pomimo prawidłowego pouczenia jej o możliwości złożenia tego środka zaskarżenia, co spowodowało, że postanowienie z dnia 18 grudnia 2015 r. uzyskało przymiot prawomocności, a tym samym potwierdziło słuszność decyzji organu rentowego o niepodleganiu przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym z tytułu powyższego zatrudnienia. Sprawa o sygn. akt VII U 1692/14 zakończyła się zatem prawomocnym postanowieniem o umorzeniu postępowania, a więc potwierdzającym słuszność decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 lipca 2014 r., nr: (...). W związku z powyższym, w realiach rozpoznawanej sprawy, Sąd Rejonowy wobec prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego, nie mógł poczynić innych ustaleń.

Powyższe postępowanie sądowe ostatecznie przesądziło o wyniku sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym, dotyczącej zasiłku chorobowego. Wskazać bowiem należy, że trwanie ubezpieczenia chorobowego nierozzerwalnie związane jest z posiadaniem tytułu ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 3 pkt. 1 ustawy tytułem ubezpieczenia chorobowego jest zatrudnienie lub inna działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Okres trwania ubezpieczenia chorobowego to czas, w którym ubezpieczony ma obowiązek opłacania składki lub czas zwolnienia z obowiązku opłacania składki (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2002 r., III UZP 4/02). Okresy trwania ubezpieczenia chorobowego oraz trwania tytułu ubezpieczenia chorobowego nie zawsze będą pokrywały się ze sobą w czasie. O ile okres trwania ubezpieczenia chorobowego zawsze zawierał się będzie w okresie trwania tytułu ubezpieczenia (jako, że zakres tego pojęcia jest węższy), o tyle nie zawsze będzie zachodziła relacja odwrotna (por. I Jędrasik-Jankowska, Pojęcia i konstrukcje prawne..., s. 369).

Fakt, że odwołująca nie podlegała ubezpieczeniom społecznym jest równoznaczny z tym, że organ rentowy nienależnie wypłacił na jej rzecz zasiłek chorobowy, a tym samym na podstawie art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, który mówi o tym, że osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, może domagać się jego zwrotu. Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy nie mógł wbrew prawomocnemu orzeczeniu Sądu Okręgowego z dnia 18 grudnia 2015 r., stwierdzić, że płatnik składek, u którego w spornym okresie czasu była zatrudniona ubezpieczona, nie ma obowiązku zwrócić, nienależnie przyznanego jej zasiłku chorobowego, albowiem decyzja organu rentowego, podyktowana była faktem, że zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, tzn. w czasie podlegania ubezpieczeniom społecznym. Prawomocnym postanowieniem z dnia 18 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy umorzył bowiem postępowanie w sprawie o sygn. akt VII U 1692/14, przesądzając tym samym o słuszności decyzji organu rentowego o niepodleganiu przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) z siedzibą w W.. W takim przypadku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, tytułem zwrotu nienależnie wypłaconego świadczenia ma prawo domagać się kwoty w wysokości równej wypłaconego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego zgodnie z treścią art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W kontekście powyższych rozważań przyjąć zatem należy, że prezentowana w apelacji argumentacja jest chybiona i jako taka nie może się ostać. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie. Sąd II instancji zważył więc, że zaskarżone rozstrzygnięcie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego było oczywiście uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 358 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.

SSO Włodzimierz Czechowicz SSO Marcin Graczyk SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Marcin Graczyk

(...)